

Norsk heldagsprøve

Del 1.

1. Forfatteren av teksten “Negativt syn på unge” mener at medier har stor påvirkning i samfunnet, spesielt synet på oss unge. Forfatteren mener at vi blir dømt på feil grunnlag, og at det stort sett er det negative som kommer fram.

Forfatteren heter Linn Kongsli Lundevold, og hun drar fram flere eksempler hvor unge blir feilaktig dømt. Linn viser blant annet til narkotika. Narko problemer blant unge kan fort bli dratt opp i media, for dette er noe folk ønsker å høre om. Hun viser til de tre unge som ble sendt til sykehus pga. mistanke om GHB-overdose, viser til hvor mye snakk det var om dette og at folk senere trodde det gikk en GHB-epidemi blant unge. Senere viser hun også til tall som viser at færre prøver og har prøvd narkotiske stoffer, og at vi må 10 år tilbake for å se et like lavt tall.

Linn tar også opp medienes påvirkning på unge. Hun mener at dagens ungdomskultur er medie skapt, og at medienes “sannheter” styrer ungdommenes atferd isteden for å forebygge dem. Unge mennesker følger gjerne strømmen og kan ofte bli påvirket av gruppepress, og når ungdom da leser om andre unge på deres egen alder som fester, drikker, gjør opprør og har voldelige demonstrasjoner er det lettere og gjøre det samme. Her igjen viser hun også til flertallet av ungdommer som har fredelige demonstrasjoner, slutter med kriminalitet, skaffer seg jobb, aldri har prøvd narkotika og de som oppfører seg som “normale voksne”.

Jeg er helt enig med forfatteren av “Negativt syn på unge”, Linn Kongsli Lundevold. Ungdom blir ofte sett negativt ned på, for når ting står ofte nok i medie starter man er det lettere å tro på det og jo oftere noe står, jo fler tror man det gjelder. Dette tror jeg er hovedgrunnen til at så mange blir uskyldig dømt.

Flere tror ungdommer bare er opprørske siden det står så mye negativt om dem i media. Det står om alle festene som ble stoppet av politiet, og han som drepte bestekompisen med en knust ølflaske, de som sloss med kniv og balltre, de som voldtar uskyldige jenter på fest, alle gjengene som er påvirket av narkotiske stoffer og lignende. De viser ikke til det flertallet av ungdommer som oppfører seg bra. Vi får

sjeldent høre om alle de ungdommene som er politisk aktive, på en positiv måte, eller det flertallet av unge som holder seg unna narkotika for eksempel.

Ungdom er lettere utsatt for gruppepress, dette fordi man gjerne vil bli sett og godtatt av andre og at noen fortsatt prøver å finne seg selv. Med mediernes påvirkning er det ikke like lett og holde seg til den "godesiden" når man blir lurt til å tro at de fleste andre raserer byen med fest og vold.

Del 2.

Karakterer er en stor del av hverdagen til skoleelever på ungdomskolen og videregående skole, kjendiser, filmregissører og andre store folk og gjenstander, og karakterer er i ferd med å følge oss lengre enn før og å bli en større del av hverdagen enn den har vært tidligere. Karakterer kan være både bra og dårlig, av flere årsaker, men jeg tror ikke det er bra å få karakterer på alt man gjør eller at det skal følge en gjennom hele livet.

Karakterer viser hvor bra man har jobbet, og viser hvor mye lengre du har igjen før du er på topp. En firer er middels, du er ikke dårlig men har et stykke igjen, altså ikke bra nok. En femmer er bra, men det var noe som ikke var helt på topp, altså ikke bra nok. Begge karakterene er gode karakterer, men sekser er jo best så det er det man strekker seg til. Jobber og jobber for å nå målet, nå sekseren, men noen ganger går det ikke. Noen har det inne, noen får høy karakter uten å gjøre noe for de nesten. Andre derimot ligger nederst på karakter skalaen og gjør alt de kan og orker for å komme opp. Christine Koht skrev "et sted inni denne kulturen for ustopkelig forbedring ligger en vedvarende uro" i "Terningen er kastet". I denne setningen får hun tydelig frem at karakterer kan slite en ut, og også senere føre til psykiske lidelser. Det og aldri være bra nok og aldri få det til, uansett hvor mye man jobber, gjør noe med psyken.

I samme sammenheng er karakterer også bra. Vi ser forbedringspotensialet bedre, og vi ser forbedringene tydeligere hvis tallet går oppover. De fleste mennesker har også et ønske om å være best og å være på topp, noe som gjør at karakterene mest sannsynlig øker arbeidsinnsatsen og viljen. Det blir lettere og jobbe seg mot målet,

for man vet hvor man er, hvor man vil og hvor langt man har igjen. I mine øyne kan karakterer føre til mer arbeid og bedre arbeid, og det er jo det vi ønsker.

Derimot, hvis vi heletiden skal presse oss til topp og jobbe mer går vi til slutt tom for krefter. Kunnskapsministeren ønsker å starte med karakterer helt ned på barneskolen. Dette kan være positivt i form av at man starter å ta skolen mer alvorlig i tidligere alder, men samtidig negativt etter som presset starter så tidlig. Hvis vi da har karakterer i arbeidslivet i tillegg varer karakterene nesten hele livet ut. Det er et evig press gjennom hele livet, et press som for noen kan bli for mye. Christine Koht skrev også "Her hviler Otto, en treer fra vugge til grav. Var det sånn det skulle bli?" Og det er sånn det blir for noen, noen får en karakter og blir på den. Faller ikke ned, og strekker seg ikke opp.

Karakterer kan også være deprimerende, uansett alder. Hvis du har jobbet livet ut av deg nesten, føler at dette kommer til å gå bra, du er super fornøyd og har gjort alt du kan og da ender opp med å få en dårlig karakter kan det ødelegge hele selvtilliten og hele selvfølelsen til personen. Enten det er en skoleoppgave, en film eller en sang, å få dårlig på noe man har lagt hele sjela i kan ødelegge personens psyke.

Alt i alt er karakterer bra i den form av at det motiverer og som oftest får folk til å jobbe bedre, men for mye av det gode er aldri bra. Jeg mener at karakterene passer på ungdomskolen og videregående skole, tidligere og senere kan bli for mye. Presset fra andre og fra seg selv kan bli alt for høyt. Istedenfor karakterer kan det da være greit og ha en jevnlig tilbakemelding om hvordan man gjør det, men da i form av ord og ikke tall. Det blir ikke riktig å definere en person ut i fra tall når en har så mange forskjellige kunnskaper med like mange forskjellige nivåer.